

TEHKÄÄ TYÖTÄ ETTÄ TULISITTE KÖYHEMMIKSI

TEHKÄÄ työtä! Tehkää työtä, prolettaarit”, huudahti ranskalainen Lafargue kirjassaan “Oikeus Laiskuuteen”. “Tehkää työtä! prolettaarit, lisätäksenne yhteiskummallista rikkautta ja teidän omaa köyhyyttänne. Tehkää työtä! tehkää työtä, tullaksenne köyhemmiksi, jotta sitten saisitte tilaisuuden tehdä vielä enemmän työtä, vajotaksenne huutavaan kurjuuteen. Sellainen on kapitalistisen tuotannon välttämätöin pakkolaki. Johtuen siitä, kun he ovat kuulleet ja uskoneet taloustieteilijöiden petollisia puheita, prolettaarit ovat sieluineen ja ruumiineen antautuneet työhulluuteen, jonka kautta syöksevät teollisuuselämämme kriiseihin, mitkä järkyttävät koko yhteiskuntamme organismeja. Silloin, kun tuotteita on liikaa ja ostajista on puute, tehtaast suljetaan, työläiset joutuvat työttömään armeijaan, jossa nälkä heitä ruuskii tuhansilla iskuillaan.”

Eedellä olevat lauseet Lafargue kirjoitti noin seitsemänkymmentä vuotta sitten, jolloin Europan työläiset taistelivat “työnteko-oikeuslakien” puolesta. Lafargue käsitti selvästi, mitä työn tehoistuminen tuottaa työläisille kapitalistisen tuotantotavan valitessa. Tehkää työtä! Tuottakaa mahdollisimman paljon, sopii vallan mainiosti vielä nykyäänkin Amerikan ja kaikkien muiden maiden työläisille. Tehkää työtä, kilvotelkaa keskenänne, jotta tuottaisitte nopeasti ja mahdollisimman monet työläiset joutuisivat työttömään armeijaan. Tehkää työtä, kappaletyössä ollessanne tuottakaa mahdollisimman paljon, jotta hinnat laskettaisiin ja saisitte tilaisuuden tehdä entistäkin enemmän työtä.

Sitten kun teitä on miljoonia työttömänä, teollisuuden vara-armeijassa, voivat kapitalistit yleensä alentaa teidän palkkanne ja pitentää työpäivänne. Katsokaa mitä parhaillaan tapahtuu Saksassa. Siellä parhaillaan pitennetään työpäivää, “jotta voitaisiin tuottaa enempi ja nostaa Saksan teollisuuselämä”. Näinhän työnantajat ja heidän palveliansa siellä selittävät. Samalla aikaa kerrotaan, että lokakuun alussa Saksassa oli yli kaksi miljoonaa kokonaan työttömänä olevia työläisiä. Tähän laskettiin vain

sellaisten alueiden työläiset, jotka eivät oleet Ranskan miehittämiä. Näiden kokonaan työttömänä olevain lisäksi, mainitulla ajalla, oli seitsemän miljoonaa sellaista työläistä, jotka saivat tehdä työtä vain osittain. Näistä viimeksi mainituista noin kolme miljoonaa sai tehdä työtä puolet ajasta tai vähemmän. Todellakin traagillinen tilanne.

Työttömyydestä johtuen työläisten ostokyky on painut niin alhaalle, että he eivät voi hankkia edes alhaisemmankaan vaatimuksen mukaisia elämän tarpeita. Yksi jokaisesta kymmenestä lapsesta, jotka nykyään syntyvät Berliinissä, joutuu orpojen hoitolaan, kuten hiljattain tullessa tiedotuksessa vakuutetaan. Saksassa on nykyään kaupunkeja, joiden asukkaiden lapsista yksi jokaisesta neljästä potee tuberkelia. Eräs sanomalehtimies lausui, että jos tilanne, missä Saksan työläiset nykyään elävät, olisi tullut yht’äkkiä, niin se olisi aiheuttanut verisen vallankumouksen, mutta vähitellen tullen se on heikentänyt ihmiset, se on, työläiset niin tyysti, että kirjaimellisesti sanoen he ovat liian heikkoja kapinoimaan.

Edellä oleva Saksasta. Sama pitää paikkansa kaikkiin muihin teollisuusmaihin nähdessä. Englannissa on jo vuosikausia ollut miljoonia työläisiä työttömänä. Ranska on ollut ikäänkuin poikkeusasemassa Saksan työläisten kustannuksella, mutta vähitellen sekin “löytää itsensä”, kuten jotkut sanovat. Työttömyys on sielläkin alkanut lisääntymään huimaavalla nopeudella aivan viimeisten kuukausien aikana. Työläisten elämäntaso laskeutuu. Niin vakuutetaan. Amerikassa myös työttömyys käy yhä yleisemmäksi.

Samalla kun täällä työttömyys lisääntyy, alkavat työnantajat yhä häikäilemättömämmin katkomaan palkkoja. Siitä johtuen työläisten ostokyky huonontuu. Useilla teollisuusaloilla on palkkoja laskettu aivan viimeisten kuukausien aikana, voisimme ehkä sanoa, aivan viimeisten viikkojen aikana. Uusia palkkain alennuksia on odotettavissa. Niistä jo puhutaan aivan julkisesti porvariston sanomistossa. Työnantajat ilakoiden selittävät, että vallitseva työttömyys vaikuttaa masentavasti työläisiin. Heiltä häviää

taisteluinto. Työttömyyttä, eli työttömäksi joutumista, peläten ne työläiset, jotka saavat olla työssä, suostuvat ehdotettuihin palkkain alennuksiin. Vain esimerkiksi manittakoon hiilituotannon alalla työskentelevät työläiset, eli sillä teollisuusalalla vallitseva tilanne.

Kivihiilikaivostyöläisten mahdollisesta lakkoutumisesta on sanomistossa puhuttu yhtä ja toista. Kuluttajia on kehoitettu varustautumaan lakon varalle, se on, laittamaan mahdollisimman suuret varastot kivihiiltä. Näin menetellen on saatu kaupaksi kivihiiltä, suuret varastot kuluttajille, jottei ole pelkoa pikaisesta kivihiilipulasta, jos lakko sattuisi alkamaan. Tältä puolen katsoen varustautuminen on kai yhtiöitä tyydyttävä. Nyt aletaan puhumaan kaivostyöläisten lakon mahdollisuuksista epäilyttävässä äänilajissa. Työnantajat, kivihiilikaivosyhtiöt, ilakoivat ja kertovat tilanteen olevan heille suosiollisen.

Työnantajat aina käyttävät työttömyyttä hyväksensä ja sen kustannuksella kiristävät työläisiä, jotka ovat työssä. Samoin kaivosyhtiöt. Suurissa päivälehdissä selitetään, että tilanne ei ole tällä kertaa odollisen kaivostyöläisille ja heidän järjestöillensä. Sellaiset kivihiilikaivokset, jotka käyttävät järjestymätöntä työvoimaa, tuottavat suuren osan tarvittavasta kivihiilestä. Näiden kaivoksien tuotanto on aivan viimeisten kuukausien aikana tehoistunut, kuten lehdissä selitetään. Palkkoja on laskettu. Järjestymättömät työläiset eivät ole voineet asettua palkkain alennuksia vastustavalle kannalle. Vanha virsi. Järjestyneitä kaivostyöläisiä käyttävät yhtiöt ovat tilaisuudessa selittämään: "me emme voi kilvoitella niiden yhtiöiden kanssa, joiden työläisten palkat ovat paljon halvemmat kuin meidän. Jos mielitte säilyttää työpaikkaanne, niin teidän täytyy suostua palkkain alennukseen."

Kivihiilikaivostyöläiset useilla paikkakunnilla saavat nykyään tehdä työtä vain muutamana päivänä viikossa. Heidän jokapäiväiselle elämälleen välttämättömiin tarpeiden ostamisessa tarvittavat varat ovat vähäiset. Siitäkin vähästä irtautuu jokainen ken joutuu kokonaan työttömäksi. Kukaan ei haluaisi menettää työpaikkaansa, vielä vähemmän sellaiset työläiset, jotka eivät ole luokkietoisia. Jahka kun suostumme palkkain alennukseen, niin mahdollisesti saamme työtä. Näin varmaankin aprikoivat tuhannet kaivostyöläiset, joille epäilemättä tullaan esittämään palkkain alennusvaatimus tämän talven aikana, kun kaivosyhtiöiden kanssa tehdyt sopimukset päättyvät.

Hiilikaivostyöläiset ovat, teollisuusalansa työläisten lukumäärään verraten, ehkä

paremmin järjestyneet kuin minkään muun teollisuusalan työläiset ja myös monilla taisteluillaan osoittaneet ihailtavaa rohkeutta ja kestävyyttä. Mutta kaikesta siitä huolimatta heidän asemansa ei ole parempi kuin muidenkaan teollisuusalan työläisten. Heidän palkkatasonsa nousee ja laskee työvoiman kysynnän ja tarjonnan lakien mukaan, aivan samoin kuin muidenkin teollisuustyöläisten. Heillä ei ole suuria voiton mahdollisuuksia, jos joutuvat lakkoutumaan. He ovat tehneet työtä, tuottaneet mahdollisimman paljon, jotta saavat tilaisuuden tehdä vielä enemmän työtä, kuten Lafargue lausui. He ovat tehneet työtä, tuottaneet kivihiiltä suuret varastot, jotta työnantajat voivat niitä käyttää apunansa laskiessaan palkkoja.

Työläisten tuisi tehdä työtä työn väentämiseksi. Järjestymällä oikealla tavalla työläiset voivat hävittää kilvoittein keskuudestaan, poistaa työnantajain keksimät työn kiihoituskeinot, kuten kappaletyö ja muut sellaiset. Järjestymällä työläiset voivat lyhentää työpäivänsä, antaa tilaisuuden työhön niille, jotka nykyään saavat olla työttöminä ja työnantajain apuna palkkojen polkemisessa. Järjestymällä työläiset voivat vaatia suurempia palkkoja, korottaa elämintasoansa, josta johtuen yhteiskunnallisten tuotteiden kulutus lisääntyy. Kulutuksen lisääntymisestä luonnollisena seurauksena ollen voidaan tuottaa enempi ja joudutaan lisäämään työvoimaa.

Hyvin järjestyneinä ja tehtävistään sekä oikeuksistaan tietoisina olen työläiset voivat tehdä paljon. He voivat poistaa syyt valitsevassa yhteiskunnassa ilmeneviin puutteellisuuksiin ja paheisiin. Kunnan yksityisomistusoikeus yhteiskunnalliseen tuotantoon ja jakoon sekä niille välttämättömiin välineisiin nähdén poistuu, niin häviää työttömyys, nälkä ja kurjuus sekä kaikenlaiset kapitalistiselle yhteiskunnalle ominaiset paheet. Kunhan kapitalistiluokan jäsenet — työnantajat — joutuvat "overhaaleihin", hankkimaan jokapäiväiselle elämälleen välttämättömät tarpeet työtä tekemällä, niin epäilemättä he lakkaavat väittämästä, ettei kuuden- tai neljäntunnin työpäivä ole mahdollinen koskaan. Varmasti hekin ovat valmiita selittämään, että huonoilmaisessa kaivannossa työskenteleville työläisille on neljäntunnin työpäivä kyllin pitkä. Tehkäämme järjestämistyötä, jotta mahdollisimman läheisessä tulevaisuudessa voisimme nykyisille työnantajillemme käytännöllisen kokemuksen kautta näyttää, että hekin mielellään kannattavat työpäivän lyhentämistä, nälän ja puutteen poistamista.